ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ר' אליעזר אומר יקריב שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר משנשחט נודע לו הדם ישפך והבשר ישרף נזרק הדם הבשר יאכל ט] רבי יוסי אומר אפי' הדם בכוס יזרק והבשר יאכל: ואמר רבא רבי יוסי בשיטת ר"ש אמרה דאמר *כל העומד לזרוק כזרוק דמי' מידי הוא טעמא, אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי בר חנינא היינו טעמא דר' יוסי דקסבר כלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחילה ליקרב. אמר ליה רב אשי לרב כהנא נ] *מדאמר רבי שמעון כל העומד לזרוק כזרוק דמי, כל העומד לשרוף נ](נמי) כשרוף דמי, נותר ופרה אמאי מטמאין טומאת אוכלין עפרא בעלמא נינהו. א"ל *חיבת הקודש מכשרתן, אמר ליה רבינא לרב אשי נהי דמהניא להו חיבת הקודש י](לאיפסולי)בגופיה ליקדויי טמא נמי למימני ביה ראשון ושני, ס] תפשוט *דבעי ר"ש לקיש צריד של מנחות מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני: כי ו]מיבעיא ליה לר"ש לקיש דאורייתא, כי קאמרינן דרבנן: **מתני'** האומר *הרי עלי במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת, מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא. זו להביא במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת, הרי זו פסולה, האומר הרי עלי שני עשרונות להביא בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד, מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא, *אלו ה]בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד הרי אלו פסולין *הרי עלי שני ס]עשרונות להביא בכלי אחד והביא בשני כלים אמרו לו בכלי אחד נדרת הקריבן בשני כלים פסולין בכלי אחד כשרין *הרי עלי שני ס]עשרונות להביא בשני כלים והביא בכלי אחד אמרו לו בשני כלים נדרת הקריבן בשני כלים כשרין, נתנו לכלי אחד, כשתי מנחות שנתערבו: **גמ'** וצריכא דאי אשמעינן הך קמייתא משום דאמר במחבת וקא מייתי במרחשת אבל הכא דאידי ואידי במחבת ואידי ואידי במרחשת אימא ידי נדרו נמי יצא ואי אשמעינן הך משום דקא פליג להו אבל התם דלא פליג י](בידו) אימא לא, צריכא. ת"ר מה שהביא הביא וידי נדרו לא יצא ר"ש אומר אף ידי נדרו נמי יצא: זו להביא במחבת: והא תניא לא קידשום כלי שרת אמר אביי לא קידשום ליקרב אבל קידשום ליפסל ואמר אביי לא שנו אלא

ירעה עד שיסתאב: בכריתות (דף כג:) יא] בגמ' מפרש טעמא דרבנן מתוך שלבו נוקפו · יב] גמר ומקדיש לה: **רבי אליעזר אומר יקריב** · ואזיל לטעמיה דאמר בכריתות (דף כה.) מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום: יג] ישפך לארץ והבשר ישרף · דחולין שנשחטו בעזרה היא: **נזרק הדם** · ואחר כך נודע לו הבשר יאכל לכהנים שעל הספק באה מתחלתה ובשעת כפרתה דהיינו זריקה אכתי ספק היה וכפרה ספיקה והגלה לה יד] והכי מפרש בכריתות: **כזרוק דמי** · וקשיא לרב אשי ורב נתנן דהא הכא אף על גב דלא זריק שרי ליה למזרקיה ולמיכליה דאוכלא טו] והיתירא תלינן ליה תגברא לזריקה אלמא לענין טז] [א](טיהור) אוכלא אמרינן לא בעי זריקה: יז] **מידי הוא טעמא** · כלומר וכי טעמא דרבי יוסי משום דכזרוק דמי: **כלי שרת** · כגון האי כוס שנתקבל בו הדם מקדשין את הפסולין שאינן פסולין לגמרי אלא כה"ג ליקרב: [נ] **כל העומד ליזרק וכו'** · למאי הס"ד מעיקרא יח] רבי יוסי בשיטת רבי שמעון אמרה נקיט לה: **נותר של מנחות** · יט] כדאמרינן לענין עופר (ב"ק דף מג:) נותר או עבה, קלה מן הסולת שלא נגע בשמן ולא הוכשר ונגע בו טרף מונין בו ראשון ושני וכו' נותר: לשון יובש כ]: **כי קמבעיא' ליה דאורייתא** · אי מונין בו ראשון ושני דאוריי' שישרפו את השני או לא, והכי קמיבעיא ליה דקיימא לן (זבחים דף לד:) והבשר לרבות עצים ולבונה דלאו בני טומאה נינהו אלא משום חיבת הקודש אלמא חיבת הקודש דאורייתא: **מונין ראשון ושני** · לשרוף גם את השני או אין מונין בו מדאורייתא: **כי קאמרי'** · לעיל דמטמא טומאת אוכלין דמשמע אפילו לעשות ראשון ושני מדרבנן דאוכלין את השני אם קדש הוא דאין שורפין קדשים על טומאה דרבנן: **מתני'** **מה שהביא** · כא] דאימר לא לשם נדרו הביאה אלא נדבה אחרת היא: **זו להביא במחבת** · שהיה עשרון סלת מונח לפניו ואמר זו להביא במחבת ס' הרי זו פסולה דקבעה כלי שהזכיר בה ואין יכול לשנותה לכלי אחר: **אלו כב] להביא** (ס) **בכלי אחד** כג] **והביא בשני כלים** · והפריש שני קמצים והא לא נדר אלא קומץ אחד ועוד שמנחה חסירה היא בכל כלי וכלי והכא דנדר בשני כלים והביא בכלי אחד הויא מנחה יתירה ומיעט בקמצים שהוא נדר לשם שתי קמיצות ולא קמץ אלא אחד: **אמרו לו בכלי אחד נדרת** · ולא תם לדבריהם והקריבן בשני כלים פסולים אע"ג דלא אמר "אלו להביא בכלי אחד" השתא ליכא למימר לשם נדבה אחרת מייתי לה דכיון דאמרו ליה "בכלי אחד נדרת" הוה ליה למימר להו אלא לשם נדר אחרינא מייתינא לה: **כשתי מנחות שנתערבו** · כד] כדאמרינן בהקומץ [רבה] (לעיל דף כג:) אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשרות ואם לאו פסולות והא דקתני נמי לעיל "אלו להביא בשני כלים והביא בכלי אחד פסול" כגון שאין יכול לקמוץ מכל אחת בפני עצמה: **גמ'** **וצריכא דאי אשמעינן קמייתא** · "הרי עלי במחבת" והביא במרחשת דלא יצא ידי נדרו: אבל כה] בשני כלים והביא בכלי אחד דבאותו כלי שנדר הביא אם מחבת מחבת ואם מרחשת [נ] מרחשת אימא ידי נדרו נמי יצא: **אידי ואידי** · כלי שנדר ושהביא כו]: **משום דקא פליג לה** · שחלק מנחה גדולה לשתי מנחות קטנות שנדר בכלי אחד והביא בשני כלים: **ר"ש** · אסולה מתניתין פליג דקסבר קביעותא דמנא לאו "כלום היא: ושפיר לא קידשום · אותן כלי שרת שהביאן בו וכיון דלא קידשום אמאי פסולות הא מצי לאהדורינהו ולאיתויי באותן כלים שנדר: **לא שנו** · דזו להביא במחבת והביא במרחשת פסולה: אלא

כי קאמרין דרבנן · תימה בפרק אור ליו"ד (פסחים כ:) דקאמר האי בשר דאיטמא במאי ס' אלא בחיבת הקודש תפשוט דבעי ר"ש [בן לקיש] אמאי לא משני כי הכא דר"ש בן לקיש מיבעי לי' דאורייתא כי קאמר הכא דרבנן וי"ל דהוה נתרץ שם אפי' לרב יוסף דאמר בפ"ב דחולין (דף נג:) לר"ש בן לקיש נמי טעמא כהכשר מים דרבנן משמע דקסבר דמיבעי' ליה דרבנן ולדידיה ה"ל דתיפשוט מהכא כי היכי דפשיט לי' התם: **בשתי מנחות שנתערבו** · ואמרינן בהקומץ רבה (לעיל כג.) אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשרות ואם לאו פסולות והא דקתני נמי לעיל אלו להביא בשני כלים והביא בכלי אחד פסולה כגון דלא יכול לקמוץ מכל אחת בפני עצמה כך מ] פי' בקו' ועוד י"ל דהכא מיירי כגון שאמרו לו בשתי כלים נדרת והקריבן בשתי כלים וחזר ונתנן בכלי אחד וקמ"ל דאף ע"פ שמתחילה הביא בכלי אחד מ"מ הויא לה השתא כשתי מנחות שנתערבו: **הא** מני בית שמאי היא דאמרי תפוס לשון ראשון דתנן ס' · בפ' שני דנזיר (דף ט.) מפרש טעמיה דב"ש דסבר לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה וכיון דאמר הריני נזיר הוה נזיר כי קאמר מן הגרוגרות לאיתשולי קאתי [ד] ב"ש לטעמייהו דאמרי אין שאלה בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש אין שאלה בנזירות פי' כיון דאין אדם מוצי' דבריו לבטלה לא תימא מעיקרא כי אמר הריני נזיר היה בדעתו "לגמור מן הגרוגרות ומן הדבלה אלא אמר דנמלך הוא והוה לאיתשולי שרוצה לחזור בו וכיון דסברי אין שאלה [ס] כדתנן (שם ל:) בית שמאי אומרים הקדש טעות הקדש הכי נמי לא מצי מהדר אף בתוך כדי דיבור אע"ג דבעלמא כדיבור דמי ובית הלל אומרים אינו נזיר דסברי לה כר"ש דתנן ר' שמעון פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבין פי' בקונט' גבי הרי עלי מנחה מן השעורים דקאמר תנא קמא יביא מן החיטין דתפוס לשון ראשון ור"ש פוטר דאין זה כדרך המתנדבין דאין מנחה באה שעורין אלא מנחת העומר ומנחת קנאות והכי נמי בנזירות לא הוי נזיר דמעיקרא היה בדעתו "לגמור מן הגרוגרות ואין זה כדרך הנודרים ואם תאמר ולימא טעמא דבית הלל משום דיש שאלה בהקדש ובית הלל לטעמייהו דאמרי הקדש טעות לא הוי הקדש

יג א מיי' פ"ד מהלכות פסה"מ הלכה יט:

יד ב מיי' פ"ה מהלכות אבות הטומאות הלכה ו' ופי"ב הלכה יד ופי"ב הלכה :

טו ג ד מיי' פי"ב מהל' מעשה הקרבנות הלכה :

טז ה מיי' שם הלכה ג:

יז ו מיי' שם הלכה ד

[לעיל פט. פסחים יג: כריתות כג. שבועות כג.]

ב"ק עו:

פסחים כ. חולין לו.

[לעיל ג.]

◆

רבינו גרשום

שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על ספק חטא אחר דהכי סבירא ליה לר' אליעזר דמביא אדם אשם תלוי בכל יום: הדם ישפך הכל והבשר ישרף שלא ע"ג המזבח שהרי אין לתן תקנתו: נזרק הדם ואח"כ נודע לו שלא חטא הבשר יאכל הואיל וכבר נזרק הדם: ר' יוסי אומר אפי' הדם בכוס במזרק' ונודע לו קודם שנזרק אפילו הכי יזרק והבשר יאכל דכל העומד ליזרק כזרוק דמי וקשיא למאן דאמר דאי בעי זריק לא אמרינן: מידי הוא טעמא' כלומר מי סברת משום האי טעמא דכל העומד ליזרק כזרוק דמי קאמר רבי יוסי וקשיא למאן דאמר דאי בעי [זריק לא אמרינן] לאו היינו טעמא דר' יוסי[א] דכלי שרת מקדשין את הפסול: למימני ביה ראשון ושני נמי · כגון שנטמא האוכלין בשרץ למימני ביה ראשון ושני: צריד דבר יבש של מנחות כגון סלת ולבונה כמו דהיה קלו עבה או צרור בלתו דקו מחמת שיבשה הוא והשתא' קאמרינן הבא בנותר ופרה דמטמאין משום חיבת הקדש מדרבנן קאמרינן: [illegible]

◆

שיטה מקובצת

[illegible]

השיטה בה פסולה: אלו להביא בכלי שרת אחד' לקמוץ מתוך קומץ אחד בלבד ושיטה פסולין: נתנן לכלי אחד יש לכך דין ב' מנחות שנתערבו שאם יכול לקמוץ מזו בפני עצמו ומזו בפני עצמו כשרין: [illegible]

א) עולא דחסר כאן לשון מיותם

הגהות [illegible]

גליון הש"ס [illegible]